

ORKUSTOFNUN

Úr sögu hafsbotsrannsókna Orkustofnunar

Karl Gunnarsson

Greinargerð KG-2000-03

ÚR SÖGU HAFSBOTNRANNSÓKNA ORKUSTOFNUNAR

Samantekt minnispunkta; gert að tilmælum Orkumálastjóra.

Ísland er hluti af hinum eldvirka gliðnunarhrygg sem liggur á miðju úthafinu og er því myndað af tiltölulega ungum jarðlögum. Það er því frábrugðið jöðrum meginlandanna umhverfis Atlantshafið, þar sem mun eldri og fjölbreytilegri jarðlög er að finna, sem líklegri eru til að innihalda olíu. Af þessum ástæðum hafa athaganir á landgrunnssyllunni ekki komist á það stig að kalla mega eiginlega olíuleit í þeim skilningi sem olíuþnaðurinn leggur í hugtakið. Aftur á móti hafa ýmsar frumrannsóknir verið gerðar, og hefur Orkustofnun komið þar mikið við sögu, og gegnt þar hlutverki opinberrar jarðfræðistofnunar. Slíkar frumkannanir eru langtum umfangsmanni en olíuleit, og eru til þess ætlaðar að gefa yfirlit um jarðlagagerð. Annað meginhlutverk slíkrar starfsemi er samsöfnun og umhirða ymissa mæligagna og upplýsinga sem varða svæðið og verkefnið. Allt þetta nýtist síðan til að veita stjórnvöldum ráðgjöf.

NEFNDARSTÖRF OG MILLIRÍKJAVIÐRÆÐUR

Starfmenn Orkustofnunar hafa átt sæti í starfhópun og nefndum Iðnaðarráðuneytis sem fjallað hafa um hagnýtar hafsbotsrannsóknir, síðan 1978.

Starfsmenn Orkustofnunar hafa sem sérfræðingar á svíði jarðvísinda tekið þátt í nefndarstörfum og sendinefndum sem fengist hafa við hafréttarmál og samningaviðræður við erlendar þjóðir. Guðmundur Pálsson sat fundi Sameinuðu þjóðanna þar sem svokallaður Hafréttarsamningur (Law of the Sea Treaty) var mótaður.

Guðmundur Pálsson og Karl Gunnarsson voru í sendinefndum sem ræddu við Norðmenn í deilu þjóðanna um Jan Mayen-hrygg, en samningur var gerður um að svæði 1981.

Einnig tóku Orkustofnunarmenn þátt í viðræðum embætis- og stjórnámalamanna fundum um Hatton-Rockall-svæðið þar sem Íslendingar, Danir/Færeyingar og Bretar kynntu og ræddu andstæðar kröfur til svæðisins.

RANNSÓKNASTÖRF:

Rannsóknavetvangur Orkustofnunar hefur einkum verið á þremur svæðum, sem er landgrunnið næst landinu, Jan Mayen-hryggur og grunin kennd við Hatton-Rockall.

Helstu framkvæmdir:

- 1) Landgrunn Íslands

Páttaka í dýptar- og þyngdar- og segulmælingum á landgrunni Íslands á 8. áratugnun í samvinnu við Sjómaelingar Íslands, Háskólan og kortagerðardeild bandaríksa varnarmálaráðuneytisins (U.S. Defense Mapping Agency Topographic Center). (Gunnar Þorbergsson, Guðmundur Pálmann.) Þessar rannsóknir Leiddu til þess að setlagadældin undan Mið-Norðurlandi uppgötvaðist, en þar eru setlög þykkust á landgrunninu og því líklegust til að geyma olíu eða gas.

Í framhaldi af þessu stóð Orkustofnun fyrir borun rannsóknaholu í Flatey á Skjálfanda 1982, þar sem sýni voru tekin af þessum setlögum.

Þá stóð Orkustofnun fyrir endurkastsmælingum (setlagamælingar) árið 1985 á svæðinu frá Skjálfanda vestur í Eyjafjarðarál. Kortlögð voru þykkstu setlögin á svæðinu. Minna tilraunaverkefni a svipuðum toga var gert árið 1989 undan Suðausturlandi.

Ýmsum þyngdar- dýptar- og segulmælingum af landgrunni og umlykjandi hafsvæði, af hefur verið safnað saman á OS, og þær unnar í samræmdan gagnagrunn nothæfan fyrir kortagerð (1995).

Þá hefur Orkustofnun haft eftirlit með ýmsum mælingum erlendra aðila hér við land. Sérstaklega má nefna endurkastsmælingar fyrirtækisins Western Geophysical, sem er sérhæft í olíuleit. Þessar mælingar fóru fram 1978 fyrir Norðurlandi, og eru fyrstu mælingar sem þar sem til kom sérstök leyfisveiting iðnaðarráðuneytis. Stofnunin hefur nú umráð með þessum gögnum og hefur nýtt þau og unnið á ýmsan hátt.

Stofnunin hefur einnig stundað könnun á setlögum í Öxarfirði, sem er í eðli sínu náskylt landgrunnsrannsóknum. Jarðsveiflumælingar, boranir og efnafraðimælingar hafa sýnt að þar eru nokkur setlög til staðar, og vottur hefur fundist af olíugasi, en enn hafa ekki fundist vinnanlegar auðlindir.

Nokkuð hefur og verið hugað að öðrum auðlindum á hafobotni, en 1991 tók Orkustofnun þátt í rannsókn á manganhnyðlingum á Reykjaneshrygg, í samvinnu við aðrar náttúrufræðistofnanir á landinu. Þessi rannsókn var gerð að frumkvæði hafbotnsnefndar iðnaðarráðuneytisins. Þá hefur stofnunin einnig komið að könnun jarðhitaummerkjá á hafobotni.

RANNSÓKNIR Á FJARLÆGARI GRUNNUM

Jan Mayen-svæðið

Í framhaldi af því að samningar tókust um skiptingu og hugsanlega nýtingu Jan Mayensvæðisins voru þar gerðar sameiginlegar endurkastsmælingar Íslendinga og Norðmanna árið 1985 og aftur í minna mæli 1988. Orkustofnun og Olíustofnun Norðmanna (Oljedirektoratet) höfðu umsjón með framkvæmd þeirra og úrvinnslu. Þessi gögn voru síðan boðin til sölu á alþjóðlegum markaði, en enn hafa undirtektir hafa verið dræmar og áhugi ekki mikill á þessu afskekktu og erfiða svæði.

Þá var Orkustofnun þáttakandi í rannsóknaverkefni Hokkaido-háskóla (Japan) og Bergenháskóla (1995) á djúpgerð jarðskorpunnar með bylgjubrotsmælingum (jarðsveiflumælingar) á svæðinu frá Jan Mayen hrygg vestur á Kolbeinseyjarhrygg.

Hatton-Rockallsvæði:

Deilur standa um yfirráð á þessu svæði, og hafa Íslendingar gert tilkall til þess, auk fleiri þjóða. Samvinna tókst milli Dana og Íslendinga um sameiginlegar endurkastsmælingar 1987 á deilusvæðinu, og voru mældir um . Í framhaldi af því tók Orkustofnun að sér tölvuvinnslu mæligagna, sem er tæknilega flókin og umfangsmikil vinna. Þessi reynsla leiddi til frekari verkefna af því tagi, og einnig til verkefna á sviði jarðtækni, t.d. við gerð Hvalfjarðaganga.

Tilraunir til að fá ODP-holur á hafssbotni.

Afar lítið hefur verið gert af því að bora á hafssbotni á hafsvæðum sem eru áhugaverð fyrir Íslendinga frá auðlindasjónarmiði. Engin borhola er á grunninu næst landinu, enda eru og slíkar aðgerðir dýrar, og eins og málin standa, erfitt að réttlæta út frá gróðasjónarmiðum. Til að bæta úr þessu hafa íslendkir ví sindamenn, og m.a. á Orkustofnun (Guðmundur Ó. Friðleifsson o.fl.), lagt inn tillögur til hins alþjóðlega samvinnuhóps um boranir í úthafssbotninn, ODP, um boranir undan Norðurlandi. Enn sem komið er hafa þessar tillögur ekki náð nægjanlegum þunga til koma til framkvæmda. Sameiginleg tillaga með dönsku jarðfræðistofnuninni til sama aðila um að bora á Hatton-Rockall svæðinu fékk ekki heldur góðar undirtektir, né heldur norsk-íslenskar tillögur um borun á Jan-Mayenhrygg.

Söfnun gagna og umhirða

Með tímanum hefur safnast allmikið af frumgögnum úr hafssbotsrannsóknunum á Orkustofnun, og eru sum býsna viðamikil og taka mikið rými á segulmiðlum. Nokkur ábyrgð er að hafa slíkt undir höndum og kalla á umsjón og viðhald.

Á DÖFINNI:

Árið 1997 skipaði Iðnaðarráðherra starfshóp undir stjórn Sveinbjörns Björnssonar til að fjalla um mögulegar olíulindir á landgrunninu. Hópurinn skilaði álti sínu í ágúst 1998, og byggði það m.a. á álti erlends sérfræðings í olíuleit. Nefndin benti á að nægar ábendingar væru fyrir hendi til að ætla líkur á olíumyndun fyrir Norðurlandi nokkrar, en fjöldi spurninga væri ósvarað. Að álti nefndarinnar væri lokahnykkur olíuleitar varla á færi annarra en olíuleitarfélaga sem keyptu til þess leitar- og vinnsluleyfi af íslenskum stjórnvöldum. Aftur á móti væri æskilegt að frekari frumrannsóknir færðu fram á vegum Íslendinga, til að fá traustari vísbindingar um hvort beinn vottur olíumyndunar megi finna, t.d. olíuleka i sprungum til yfirborðs.

Síðan hefur nokkuð unnist í þessum fyrsta áfanga, með starfi Orkustofnunar. Tekin hafa verið frekari sýni af olfugasi á landi í Öxarfirði, og unist hefur áfangi í kortlagningu á brotamynstri á hafssbotni undan Norðurlandi, þar sem vænta mætti olíuleka.

Þá var sett á laggirnar samráðsnefnd með fulltrúum frá Orkustofnun, iðnaðarráðuneyti og utanríks-ísláðuneyti um landgrunns- og olíuleitarmál, En Sveinbjörn Björnsson deildarstjóri á Orkustofnun er formaður hennar. Á könnu þessarar nefndar eru einnig málefni sem snerta hafréttarmál, og er nú aukin áherzla á þeim málaflokki, enda eru einungis 4 ár til stefnu áður en leggja þarf fram landgrunnskröfur Íslendinga til umsagnar hjá nefnd Sameinuðu þjóðanna. Í sumar var hafin mælingavinna við könnun setlagabykktar í Noregsdjúpi í þessum tilgangi. Fyrirsjáanlegt er að Orkustofnun muni á næstu árum koma mikið að þessum athugunum, með sérfræðiþekkingu sína á sviði jarðvísinda.